

Конгресът констатира, че почти във всички капиталистически страни, работниците по просвѣтата реагират срещу офанзивата на буржуазията, въ Чили, както и въ Чехия, въ Мексико, както и въ Палестина или въ Анверсѣ. Тамъ стачки или отказъ отъ извънучилищната работа; тукъ можщи и сплотени улични демонстрации; другаде постоянно и силно недоволство, което се проявява въ учителския печатъ, въ редовнитѣ събрания, въ организацията, въ специални конференции, въ стихийното раздвижване на младитѣ и по-експлоатиранитѣ и пр., всичко това свидетелствува за голѣмото възбуждане и борчески подеъмъ на учителскитѣ маси.

Това раздвижване е въ най-тѣсна зависимостъ отъ обективното положение: това е резултатъ на положението въ училищата и на учителския персоналъ при условията на задълбочената стопанска криза, при която училището е непосредствено засегнато; ежедневниятъ хлѣбъ на учителя е застрашенъ или му е отнетъ.

Кои сж главнитѣ особености въ положението на работниците по просвѣтата:

1. Понижено е жизненото ниво на преподавателския персоналъ чрезъ атаката противъ заплатитѣ, усилване на безработицата, увеличение на работното време безъ почивка, компенсация и др. Намалението на учителската заплата достига до 30, 40 даже 50% въ Германия, а въ колонитѣ и до 60% (Южна Африка). Чрезъ редица остроумни прийоми, въ много страни заставятъ младитѣ учители да работятъ безплатно. Сжщевременно затварятъ училища, сливатъ класове, повишаватъ срѣдния брой на ученицитѣ въ класъ, училището се посещава отъ деца недохранени и неспособни за училищни занятия, премахватъ медицинскитѣ прегледъ и всички мѣрки за училищна хигиена, оставатъ да се доразрушатъ училищнитѣ сгради и обучението често се води въ кочини; на кжсо — влошаватъ всички условия на учителския трудъ, като при това му заплащатъ по-малко. Най-сетне, като се боятъ, че всички насилствени мѣрки не ще сломятъ съпротивата на учителитѣ, преследватъ съ всички терористични срѣдства борческитѣ учители — естествентѣ водачи на учителскитѣ борби. Уволняватъ произволно или чрезъ изключителни закони (чл. 70 б. н.), преследватъ професионалния печатъ, представятъ синдикалнитѣ борби за нелегални, арестуватъ, затварятъ, биятъ, убиватъ. Диктатурата на сабята и нагайката е необходима за провеждане на стопанската диктатура.

2. Бюджетитѣ за народната просвѣта намаляватъ въ всички капиталистически страни, паралелно съ нарастването на военнитѣ бюджети, съ увеличението на бюджетитѣ за черквата и полицията, съ отпускането все по-голѣми помощи за фашисткитѣ организации. Въ всички буржуазни страни липсватъ пари за училища, лаборатории, библиотеки, музеи, но пари има въ изобилие за военна подготовка на младежъта, за всевъзможни спортни, скаутски и др. организации, които култивиратъ шовинизма за реакционнитѣ социални и културни идеи. Страни като Полша и Италия кжсатъ до последенъ предѣлъ отъ залъка на собственитѣ си учители, или оставятъ селата си безъ учи-